
UTOLSÓ POSTA... BONDOR ERIKÁNAK!¹

BALOGH MIHÁLY – SZAKMÁRI KLÁRA

Drága Erika! Ez az üzenet mindünké! A barátaidé, kollégáidé, a könyvtárosoké, az egész szakmáé; akik szerettek, akik ismertek és elismertek emberségedért, tudásodért. Nem a választás megtiszteltetése adta nekem ezt a feladatot. A nehéz szívvel vállalt kényszerűség szorított rá a keserű szerepre. Mert az üzenetünk tolmácsolására legméltóbb kolleginák úgy érezték: az első mondat közben elnémítaná őket a sírás. Most még én is csak reménykedem, hogy az érdes férfilelek elbírja valahogy a vállalás terhét.

Ez az utolsó posta elsősorban neked szól. De mert rólad szól, mindazoknak üzen, akik elkísértek végső földi utadra. Nekik is elmondjuk, hogy ki voltál, mit jelentettél nekünk kollégaként, társként.

Elmondjuk, mennyit tettél azért munkahelyed könyvtárostanáráként, hogy a rád bízott könyvtár élen járjon a korszerű eszközök és technikák alkalmazásában, a szakmai megújulásban. Hogy nagy elánnal tanultál tovább, mert okos, de lélekkel is bíró gazdája akartál lenni a technikának. Hogy humán képzettséged informatikai tudással ötvözve, országosan is példaadó szolgáltatásokkal segítetted iskolád pedagógiai céljainak elérését.

Elmondjuk, hogy két évtizeden keresztül voltál egyesületünk értékes tagja, közben négy éven át elnöke. A Könyvtárostanárok Egyesülete az irányításoddal szervezett és megvalósított szakmai együttlétek, konferenciák, akadémiák jóvoltából megújult, a szakmai közéletben tekintélyt szerzett. Hogy leköszönésed után is motorja maradtál csapatunknak. Hogy mikor rosszabbra fordult – sajnos gyakran – a sorsunk az iskolák világában, bámulatos energiával és optimizmusoddal képes voltál a korán elcsüggedőkben is reményt támasztani.

Elmondjuk, hogy remek kapcsolatteremtő készségeddel, biztos szaktudásoddal jelentős lépéseket tettél a szakterületünkön mutatkozó problémák megoldásáért. Hogy ezért vettél részt az oktatási és kulturális szaktárcák által életre hívott Könyvtár-stratégiai Bizottság munkájában, az iskolai könyvtárfejlesztési stratégia és a Nemzeti alaptanterv könyvtári lehetőségeinek kimunkálásában.

Elmondjuk, hogy eredményeidet, tapasztalataidat mindig szívesen megosztottad a hozzád forduló kollégákkal, hogy együttműködő partnerként segítetted munkájukat, s hogy tudásodat szakértőként, szaktanácsadóként és szakfelügyelőként is megosztottad.

¹ Bondor Erika, gimnáziumi tanár és könyvtáros, a Könyvtárostanárok Egyesülete volt elnöke emléke előtt folyóiratunk a temetésén elhangzott gyászbeszéd közlésével is tisztelegni kíván.

Elmondjuk, hogy munkásságod elismerésül méltán kaptad meg a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Emlékérmét, és hogy megérdemelten lettél a magas szakmai presztízsű Szinnyi-díj kitüntetettje.

A betegségeddel hét éven át hőiesen küzdve is ránk figyelő tagja maradtál közösségünknek. Kényszerűségből a háttérbe húzódva is lelkesen támogattál minden arra érdemesnek tartott ötletet, kezdeményezést, miközben maradék erőid mozgósítva álltál helyt iskolád könyvtárban, amíg csak képes voltál erre.

Utolsó évvedben, egyre súlyosbodó betegséged idején virtuálisan mindvégig velünk voltál. Megmutattad, mit érhet emberséggel mérve a gyakran kárhozottat virtuális közösségi tér. Nem a bajaidat osztottad meg velünk, mint mások a remekbe sikerült süteményeiket, vagy a szélsőséges felhorkanásaikat. Szép emberséget, megfontolt bölcsességet közvetített minden egyes, szakmában, magyarságban, emberiségben és emberségben fogant megszólalásod, üzeneted. Ezt is köszönjük!

Drága Erika! Megrendülten búcsúzunk tőled. Búcsúzik a könyvtárosok, könyvtárostanárok közössége. Csak ezt akartam, akartuk elmondani ebben az utolsó üzenetben.

Meg azt, hogy végső küzdelmeddel, hiteddel, emberi tartásoddal is mindig példa maradsz számunkra.

És még azt is, hogy – nagyon hiányzol...

(Bondor Erika könyvtárostánár temetésén a megyeri temetőben 2015. szeptember 22-én elmondta Balogh Mihály)